

## POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z wniosku H. M.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W.

o wypłatę policyjnej renty rodzinnej w zbiegu z policyjną rentą inwalidzką,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 31 stycznia 2017 r.,  
skargi kasacyjnej wnioskodawczyni od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 września 2015 r., sygn. akt III AUa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od H. M. na rzecz organu rentowego kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 września 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...] III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację H. M. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 28 maja 2014 r., którym oddalono jej odwołanie od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W. z dnia 21 maja 2013 r. w przedmiocie odmowy równoległej wypłaty dwu świadczeń, do których jest uprawniona tj. policyjnej renty inwalidzkiej w zbiegu z policyjną rentą rodzinną. Na podstawie art. 43 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,

Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 708), wypłacane było jedno świadczenie - renta inwalidzka jako świadczenie wyższe.

Skarga kasacyjna ubezpieczonej została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego, tj. art. 43 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy, przez błędną wykładnię i przyjęcie, że stanowi o zbiegu policyjnej renty inwalidzkiej i policyjnej renty rodzinnej i w konsekwencji wyłącza możliwość jednoczesnego pobierania policyjnej renty inwalidzkiej i policyjnej renty rodzinnej oraz art. 87 Konstytucji RP przez niezastosowanie i przyjęcie, że niewyrażona w jakimkolwiek źródle prawa, a rzekomo istniejąca w „judykaturze i piśmiennictwie” zasada zakazu łącznego pobierania policyjnej renty inwalidzkiej i policyjnej renty rodzinnej stoi na przeszkodzie wypłacie świadczeń rentowych łącznie.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca - powtórzywszy wywód odnośnie naruszeń prawa wskazanych w podstawie skargi - stwierdziła, że stanowią one jednocześnie o jej oczywistej zasadności, skoro nie istnieje w polskim porządku prawnym zasada zakazu łącznego pobierania policyjnej renty inwalidzkiej i policyjnej renty rodzinnej. Nie przewiduje go art. 43 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy rozwiązujący tylko zbieg prawa do policyjnej emerytury z prawem do policyjnej renty. Przepis ten, wbrew rażąco wadliwym wywodom Sądu drugiej instancji, nie reguluje zbiegu prawa do policyjnej renty rodzinnej i policyjnej renty inwalidzkiej, a skoro tak, to skarżącej powinno wypłacać się obydwa wymienione świadczenia łącznie.

Dyrektor Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądzenie od skarżącej na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za postępowanie kasacyjne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania lub jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Podniesiona w skardze kasacyjnej teza o jej oczywistej zasadności, a więc zasadności ewidentnej, niewątpliwej i niewymagającej jakichkolwiek głębszych rozważań i analiz prawnych, nie znajduje potwierdzenia w odwołaniu się do art. 43 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy już choćby z tego względu, że - jak podnosi skarżąca - w tym przepisie nie jest przewidziany zbieg prawa do policyjnej renty rodzinnej z prawem do policyjnej renty inwalidzkiej. Ten brak oznacza, że ustawodawca nie przewidział szczególnych zasad wypłaty tych świadczeń, co uczynił tylko odnośnie do emerytury i renty inwalidzkiej.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.). Orzeczenie o zwrocie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym opiera się na art. 98 § 1 k.p.c.